

kami in zobmi razcukujemo in v gladne želodce spravljamo. Okrožnikov, vilic in nožev nismo imeli s seboj, kajti dal sem jih na volovske voze. In zopet sem se prepričal, kadar je človek lačen, da vseh teh reči treba ni. Po večerji se vležemo po naših mehkih modricih in se odenemo s toplimi kocmi, ki smo jih seboj peljali; kajti naše mehkužne, od mladosti razvajene kosti niso zadovoljne z golimi dilami in trdo zemljo kakor so srbske. Ostali popotniki so ležali po golih tleh okoli ognja v veži, nekteri pa v drugi sobi po tleh in klopéh. Po sladkem spanju se ravno vzdignemo, popijemo rakiyo in črno kavo, otroci pa nekoliko mleka, pa hajd po ravni cesti naprej! (Dal. prih.)

Dopisi.

V Pragi 5. marca. † — V 4. listu „Novic“ sem Vam pisal o letnem zboru glediščinega odbora, ter o volbah novih odbornikov. Kakor sem omenil, bilo je v zboru prav živo. Misli o poljskem povstani razdvojile so že pred dvema letoma česki narod v dve stranki. Glediščine zadeve pretile so ga zdaj še bolj razcepiti. Obe stranki se sicer v tem zlagate, da se ima veliko narodno gledišče zidati, al o poti, po kateri bi se mogel ta cilj doseči, ste si navkriž misli. Stareja stranka (ktere organ je „Národ“) spoznavši, kako težko, da, rekel bi, nemogoče, je v sedanjih časih samo z dobrovoljnimi zbirkami sebrati 500.000 gold., misli, da bi se ta stvar imela prepustiti deželnemu zboru; kakor se je namreč nemško gledišče na deželne stroške zidalo, tako naj bi se zdaj po vsej pravici zidalo tudi česko. Mlajša stranka pa, ktero zastopajo „Národní listy“ in „Hlas“, misli o tem drugače. Ona hoče imeti narodno gledišče, ne pa deželno. Ako bi se namreč gledišče na deželne stroške zidalo, zidalo bi se s českimi in nemškimi denarji; gledišče bi po takem ne bilo več čisto narodna naprava; Nemci pa bi jim mogli spotikati, da si niso mógli sami gledišča napraviti. Al stranka, ktera to trdi, ni pomislila, da se tudi nemško gledišče ni samo z nemškimi, ampak tudi s českimi denarji zidalo! Pisalo se je prav hudo na uni in tej strani, in žalibog da ne vselej „sine ira et studio.“ Kmalu po tem bila je druga občna seja, v kateri so se novi odborniki še enkrat volili, ker so nekteri mislili, da ni bilo v prvi seji dosti udov pričujočih. Volbe so izpale sploh, kakor v prvi seji; namesti predsednika g. Dittricha, ki ni volbe sprejel, je bil izvoljen g. Urbánek. Kakor prva, bila je tudi druga seja živahna. Konec debate je bil ta, da ste se obe stranki sprijaznili. Novi odbor, po večem sestavljen iz mož mlajše stranke, napenja zdaj vse sile, da bi, čim pred, sebral potrebnih 500.000, ali kakor nekteri mislijo, še celo 800.000 gld. Najpred hoče poskusiti z nabirko; ako ta ne gre spod rok, hoče napraviti loterijo; in še le, ako bi oba ta načina ne zadostila, misli se obrniti na deželni zbor in po takem vendar kreniti na pot nasprotne stranke. Tako je konec nemilega prepira; politično in narodno življenje je zopet enmalo potihnulo, da so mogli ljudje tem bolj uživati pustnih veselíc. In res se letos niso mogli pritožiti o tem. Bilo je veselíc, da morebiti še nikoli toliko. Dasi je bil pust dolg, vendar ga ni bilo dneva, da ne bi bilo mnogo večih ali manjših plesov. Med narodnimi plesi bil je gotovo najlepši tako zvana „národní beseda“, ki se po vsej pravici sme imenovati naroden ples; kajti ne vdeležujejo se ga le nekatere vrste ljudi, marveč je vsakemu poštenemu človeku svoboden vhod. Ne bom Vam ga obširno popisoval, vendar pa ne morem zamolčati zanimive kratkočasnice, ki se o tem plesu pripoveduje. Radovednost žene nekega Nemca na omenjeni ples. Da pa kaže svojo srčnost

prav očitno, neče drugače govoriti kakor nemški, ter prosi znane česke umetnice, ki je tudi Ljubljancanom še v dobrem spominu, gospodičine Z adrobilkove, naj ž njim pleše. Vljudno ga vpraša: „Gospod, znate li česki?“ „Ich kann zwar — zavrne junak — aber — ich will nicht (znam sicer, al — nečem.“ Na to mu gospodičina odgovori: „Tudi jez znam plesati al — nečem.“ — Čisti dobiček, ki je bil namenjen narodnemu gledišču, znesel je 735 gold. Res lepi novci; al le kapljica so v morje tistih 500.000 gold. — Tudi bujni „Sokol“ ni hotel zao stati ter napravil je sjajni ples na Žofinji; 25. febru arja pa v svoji prekrasni telovadnici domač maškarni ples. Obe zabavi bili ste prekrasni; iz najviših krogov vdeležilo se je mnogo gostov. Pa saj ni čuda, kajti „Sokol“ je gotovo eno najbolj priljubljenih praških društev. — Naj omenim še dveh večih narodnih zabav, ki jih je napravila „umělecka beseda.“ To društvo je komaj dve leti staro, in že je rodilo premnogo sadú; posebno na polji umetnosti, ki je njen cilj. Spomnimo le lanske Šekspirove slavnosti, ki se na vsem kontinentu ni nikjer tako svečano obhajala kakor v Pragi. Letos misli zopet pristojno proslaviti spomin laškega pesnika Dante-a. — Pust je minul in nastopil je resni postni čas. Začele so se postne pridige z misi-joni; vendar se ne zabi obdelovanje ved in umetnosti. Že je prišlo mnogo umetnikov v Prago, drugih se še pričakuje. Ne mine skoraj dan, da ne bi imeli kakega večega muzikalnega koncerta. Razun tega pripravlja se še več razstav. Danes na pr. so se razstavile slike črnogorske kneške rodbine, ki jih je izdelal slavni česki slikar Čermak. Najvažniša razstava pa bode 22., 23. in 24. t. m.; izložili se bodo namreč izdelki iz česke svile. Prejemajo se sicer svilni pridelki tudi družih avstrijskih dežel, vendar darila se bodo le domačim delila. — V pondeljek 27. februarja je g. Vilimek, lastnik „Hum. listov“ prestal osemme-sečni zatvor; 28. februarja pa so spustili g. Vinklerja, bivšega redaktorja „Boleslavana.“ — Od novega leta izhaja čez 70 českih časopisov. Gotovo lep napredek! Al podoba je, da bi bilo bolje, ako bi jih nekoliko manj imeli; ker so tako materijalne in duševne sile preveč razcepljene, se nikakor ne more pričakovati le dobrega zrna. Posebno na beletrističnem polji bi bilo želeti, da bi se vsaj po dva lista v enega združila. — Nemilo nas je presunil žalostni razpor o ljubljanski čitavnici, ki je morebiti razdvojil tudi ljubljanske rodoljube. Čemu to? Bog daj, da se ta stvar skoraj poravná! Tem bolj pa nas je razveselila novica, da bode čitavnica s „Sokolom“ napravila v javnem gledišču besedo. Naj bi to še večkrat storila, — morebiti tudi v prid slovenski Matici. V Pragi napravljajo društva, razun svojih domačih društvenih zabav, večkrat tudi očitne besede, ki se jih more vsakdo vdeležiti. Tako društvo očitno pokaže, kaj veljá in koliko narodu koristi; koristi pa še posebno s tem, da odmeni čisti dobiček navadno kaki narodni napravi. Ne bi mogli tudi o tem posnemati svojih severnih bratov? — Z Bogom!

Od sv. Petra blizo Maribora 8. marca. — 3. dan t. m. bil je nesrečen den za tatove — saj pri nas. Zgodaj v jutro sta podila dva človeka tukaj mimo neko govejo živino. K sreči, al za tatova k nesreči, jima pride naproti srenjski župan gredé k službi božji. Ker ni poznal omenjenih človekov in se mu je vse nekako sumljivo zdelo, pobara ju: od kod da sta in kam da podita živinče? Zmedeni odgovor je potrdil sum njegov; brž ju zavrne župan, zastavi živinico pri bližnjem sedu, peljá zasumljena tatova seboj ter ju dene pod varstvo v tukajšnji farovž. Med tem pošlje glas svojemu služabniku in gré k sv. meši. Po dokončani službi božji hoče ju natančniše zaslišati, — al v tem hipu

pribeži žena, kateri je bila ravnokar krava iz hleva ukradena ter praša: ali nihče ni kaj vidil ali zvedil? Brž je bil pravde konec. Zdajci so tatova z živino vred podili na bližnjo sodnijo v Maribor, kjer je dobila gospodinja svoje živinče, tatova pa zaslužen kaznen. Našemu županu pa gré čast in hvala, da ne stopa samo tatovom na pete, kakor je pri tej priložnosti pokazal, temuč da si sploh prizadeva mir in poštenje ohraniti v svoji občini! — Čudno pa še bolj je sledeče, kar Vam naznanjam, ljube „Novice.“ Necega dné gré žena domú iz bližnjega mesta, v katerem je imela opravila; za njo pa hiti celo uro neki mož, kterege ni poznala. Zdajci jo popade, na tla podere, ter neusmiljeno davi, kakor da bi hotel njo in otroka, kterege je pod srcem nosila, umoriti. Žena kriči in prosi v imenu najsvetejšem, al zastonj. Ko vendar hudobnik namena peklenskega dosege ni, ji vzame denar, ki ga je pri sebi imela in vse drugo, kar si je bila nakupila v mestu. Drugi den je porodila žena, in akoravno se je bilo zlo bati za ženo in otroka, sta vendar oba še pri življenju. Zgodilo se je to pri belem dnevu na celó očitnem kraju. Žena ni poznala hudobneža, al iz okoliščin in družih znamenj se sklepa, da je bil neki ptuj potepuh, kateri pobira in nosi cunje v bližnje mesto. Bolj natanko se dosihmal ni dalo zvediti nič o njem. — H koncu še eno: Imeli smo kakor vsako leto popisovanje ljudi, kar je tukaj neobhodno potrebno, ker vsako leto veliko ptujih vinarjev le-sém priroma. Pri tej priložnosti, se vé da naš predstojnik, veren spolnovavec svojih dolžnosti, ostro terja domovinske liste (Heimatscheine) od vsacega, kakor to postava veléva. Prišel mu je v roke tak, posebno zanimiv list, ki kaže „veliko stopnjo“ nemške kulture nekega župana. Naj ga podam tudi bravcem „Novic“ od besede do besede*):

Land: —

Pol. Bezirk: — — Statut elenglichen Gesichte Grosser Mann,

Heimatschein

womit (15 kr.) N. N. bestätigt wird, dass

Name: N. N. ehelicht die N. N.

Charakter und Beschäftigung: mit Bewilligung des k. k.

Alter: Graf Kinski in Jare 18.. Geboren
katholische Winzer

Stand (ledig oder verheiratet): Verheiratete Schwarzen Haren
in der Gemeinde das Heimatsrecht besitzt: und braunen
Augen spricht deutsch und windisch und ist das
Schreiben unkindig.

Dieser Schein ist die Dauer Von 4 Jare 1865 gieltüg
am Jener 364

Eigenhändige Unterschrift der Partei:

L. S.

Für die Gemeinde:
N. N.

Da taka pisarija nikomur ni podobna, bo vsak pritrtil. Župan je moral tudi do dotičnega kulturista sam pisati in za boljše razjasnjenje prašati. Na to pa prejme sledeče pismo, ki je pravi dvojček prvemu: „An die löbl. Gömeinde-Vorsteherung. ist schon über 20 Jare das ist der N. N. aus dieser Gemeinde fortgangen schon und im Jare 18.. ist büder Zurick Komen Zum N. N. bei iem bar.. Jare und er hat aus N. keine Ehebewilligung krüegen in dieser Zeit bar N. N. nicht =

Hier inn die Gemeinde Nach der Bestümung des §. 33 des Gösetzess durch einen ununterbrochenen 10 Jare mit einem ordentlichen Erwerbe verbundenen Aufrechthaltung an einem Orte; wide §. §. 10 und 11.“ — Naš župan pa zdaj toliko vé kakor iz prvega lista. In

*) Z večimi pismenkami natisnjeno je bilo tiskano kakor je na vada v domovinskih listih — vse drugo pa je po pisanji natančno posneto.

vendar trdijo nekteri, da ni treba domačega slovenskega jezika v kancelijah!!

Iz Trsta 10. marca. — k — Sinu prečastitega našega medicinalnega svetovavca gosp. dr. Schrott-a se je kaj redka čast zgodila, da je pod krilom Njih Veličanstva presvitlega cesarja na vseučelišču dunajskem 16. dne u. m. prejel doktorstvo pravoznanstva. Tako izvrsten je bil mladi gosp. Ferdinand Schrott v svojih študijah, da še le 22 let star je že doktor pravoznanstva. Presvitli cesar ga je obdaroval za to z dragocenim prstanom.

Iz Jelšan v Čičih 10. marca. — K dopisu iz Novega grada v 9. listu letošnjih „Novic“ naj omenimo sledeče. Kakor je čitateljem iz onega dopisa znano, smo tudi mi „Čiči“ ali prav za prav „jelšanski pevci“ pri veliki besedi 19. u. m. v Bistrici dve pesmi peli, namreč „Vojaško“ (pa ne Fleiš.) in „Domočustvo.“ Da je naše petje dopalo, drago nam je; čeravno nam poleg mnogega dela malo časa ostaja za pesmi, vendar, ko smo se celi dan potili v gozdu, na polji ali pri vožnji in bi se nam na večer najbolj spanje prileglo, radi hodimo se še peti učiti. Al naj nam častiti dopisnik iz Novega grada za zlo ne vzame, ako mu povemo, da smo v Jelšanah že zdavno pozabili „Kraljeviča Marka“ in tisti klavrní „ani-nina“ itd., in da pojemo le bolj nove mnogocenjene slovenske in hrvatske pesmi. Pa tudi ne gojimo samo kratkočasnega petja, temuč tudi cerkveno; Miklosičeva maša in Riharjeve pesmi so nam zeló navadne stvari. V cerkvi včasih sami moški pojemo četveroglase, včasih pa tudi združeni z deklicami. Žal nam je, da nismo tudi naših vrlih deklic v čitavnici bistriški pokazali, da bi bili slišali, kaj da znajo. Pa kar ni še bilo, utegne drugi pot biti. Čitavnica, oj to je pač lepa naprava, da človek saj peti in govoriti sme po domače, kakor mu je Stvarnik grlo ustvaril. Zato nam 19. svečan l. l. vedno v milem spominu ostane. Živili vsi slovanski pevci!

Čiški pevci.

Izpod grada na Dolenskem 11. sušca. V naših hribih in gorjancih se nam o letošnji zimi prav slabo godí, snega imamo že več kot od več. Ravno smo se nadjali, da bo sušec svečanovega iz poti spravil, kar naenkrat menda namesti z repom z glavo zviže, ter začne 7. dne z burjo zlo snežiti, in še zdaj neprenehoma noč in dan sneží, in že je sneg, dasiravno ga mokra zemlja zlo je in pije, za pol moža visok. Podgorci zlo javkajo, ker jim živinske klaje primanjkuje, nastilja pa celó nič nimajo; za ozimino pa se tudi zeló bojé, da ne bi jim pod snegom segnjila. Bog pomagaj! kaj še bo, ker za denar jim je že zdaj tako trda, da davkov ne morejo plačevati, in zavoljo tega grozni boben poje!

J. O. Lepstanski.

Iz Borovnice 9. sušca. R. — Sušec nima samo zavitega repa, ampak včasih tudi prav muhasto glavo. Tako je nam letos te dni strašni roj snežnih muh iz svoje glave izpustil. Ko so v naši okolici iz nekoliko prebujene in oživljene zemlje pririle in se že razcvetale slepice*) (Helleborus niger), snežno beli zvončeki (Galanthus nivalis), spomladne nunke**) (Crocus vernus), trobentice (Primula acaulis), rigeljci ali male marjetice (Bellis perennis) in pridnim bčelicam tolikanj zaželjena resa (Erica carnea) tudi se že rudečiti in razcvetati jela, se je nam te dni do kolena sneg navalil. Čbelarji ne vedó, kaj bi po-

*) Sploh se tukaj tako imenujejo. Ko sem popraševal, zakaj jih tako zovejo, so mi djali, zato, ker revice ne vedó, da ima sušec zaviti rep in da kakor slepe rijejo na beli dan.

**) V Loškem potoku in v njegovi okolici se sploh tako imenujejo (collectiv) nučje, kar se mi dosti boljše in primernejše dozdeva, kakor prestavljeno ime „spomladanski žefran.“ P.

čeli. Po lanski slabi jesenski ajdovi paši so le s pičlim živežem preskrbljene panjove čez zimo shranili, nadja-je se, da bo morebiti zima čbelam ugodna in se bo zgodaj spomlad pričela; al zime neče biti ne konca ne kraja; nekteri so že davno ob čbele, drugim pa, katerim so še kateri panji ostali, skrbno in plašno hodijo nastavljat uho, ali se še kaj giblje in šumljá v panjovih. — Danes smo pri nas prav slovesno obhajali znameniti praznik slovanskih apostelnov sv. Cirila in Metoda. Imeli smo péto sv. mašo, h kateri se je obilno vernega ljudstva sešlo in pri kateri smo združeni prav goreče molili in prosili: naj bi vsemogočni Bog po prošnjah teh velikih poslancev svojih se tudi na nas slovanske narode milostivo ozrl, vse sovražnike naše sramotno ponižal, ter nas vse k edinosti prave sv. vere pripeljal in tudi nas kedaj poveličal!

Iz Ljubljane 12. sušca. R...č. — Časopisi naše dežele so nam naznanili žalostno novico, da sobratje naši na Notranjskem so v velikih stiskah; kolika nadloga pa njim in njihovemu blagu (živini) še pretí do novine, lahko si vsak sam misli. Ker so nadloge tako velike, je toraj treba zdatne podpore v denarjih, živežu in krmi. Upati je sicer, da bo naše sosebnó radodarno ljudstvo radovoljno pripomoglo revežem z darovi, kar koli bo mogoče. Da bi pa podpora obilnejša bila, ali bi ne bilo prav, da v trgih in vaséh se župani, njih svetovavci in odborniki, pa tudi drugi rodoljubi bire poprimejo, to je, da milodare od hiše do hiše nabirajo?

Ce se milodari po hišah nabirajo, gotovo se bo več nabralo, kakor če se čaka, dokler kdo in kdaj kaj podari. Deželanom našim primanjkuje sicer sploh novcev; toraj iz vasí ni pričakovati dokaj denarne podpore; temveč se je pa nadjati zdatne podpore z žitom ali kako drugo hrano in krmó, posebno če bi se bralo od hiše do hiše. Naše ljudstvo je usmiljeno (saj vidimo, koliko denarja gré še v celó ptuje dežele) in daruje rado, kar vtrpí; pritrkali si bodo daritelji sebi, da le polajšajo nadloge sobratom in jih rešijo glada, ki jim pretí. Darovi naj bi se začasno hranili v farovžih; na mesto jih potem spraviti, menim, da ne bo težko, saj se v vsaki soseski nahajajo možje, ki radi revnim brez plačila kaj storijo. Za biro od hiše do hiše je pa zdaj tudi najpripravniši čas, ko ni še poljskega dela; toraj se lahko kak dan v ta namen odloči. — Opomnim naj še, da so se po tej poti bire tudi v poprejšnih časih vselej zvrševale, kadar je večja potreba bila in je bilo treba zdatniše miloščine. Poprimite se toraj vrlí župani, srenjski svetovavci, odborniki in pa tudi drugi rodoljubi z združenimi močmi nabere milodarne! Le po tem takem je upati, da se doseže blagi namen njih ekscelencije visokospoštovanega gosp. deželnega poglavarja, ter se rešijo siromašni Notranjci iz velicij svojih stisk.

Iz Ljubljane. V poslednji seji kmetijske družbe so v odsek, ki ima prevdariti ministersko sporočilo, za ktere kmetijske pridelke naj bi se znižala vožnina po železnici, bili izvoljeni gospodje: predsednik F. Terpinc, župan dr. Costa in dr. Orel. Kar ni kmetijstvo, naj se obrtnijski zbornici prepušča v prevdarek. — Jajčica japaneških svilnih črvičev, ki jih je kmetijska družba naročila za-se in za nekoliko družih svilorejcev, so ji došle iz Vratislave in se bojo razposlale. — Sporočilo podružnice metliške o slovesni podelitvi srebrne svetinje pridnemu sadjorejcu Matiju Težaku je bilo radostno sprejeto in sklenjeno, da se poskrbijo podružnici sadna drevesa in cepiči. — Po predlogu gosp. Schmidt-a se obrne družba do c. k. kupčijskega ministerstva zavoljo pavolnega semena. — Kmetijske razstave, ktere bojo letos v Kolonii (Köln), Stettin-u in Oportu in h katerimi je povabljená naša družba, se bojo razglasile v „Novicah“ in „Triglavu.“

— Gosp. dr. Lovro Toman nam je iz Dunaja naznanil veselo novico, da po pogovoru z gosp. državnim ministrom se bode radovoljno Notranjcem pomagalo iz državne kase, ako pomoč deželna ne bi zadostovala. — Ker v teh siromašnih krajih poljedelstvu letošnje leto žuga najhuja nadloga zavoljo tega, da bi več tisoč oralov zemlje moralo neobdelanih ostati, ker nimajo ne semenskega žita, ne sočivja ne krompirja, je deželni odbor iz deželnega zaklada izročil c. k. deželnemu poglavarju 1000 gold. s tem odločnim pristavkom, da za ta denar kupi za obdelovanje zemljišč potrebnega semena.

— Mestni župan, kot predsednik komisije, ktera oskrbuje ubožnico ljubljansko (Armeninstitut), z razglasom od 24. svečana naznanja, da dohodki njeni so lansko leto znašali 16.521 gold. 3 kr., iz katerih je 395 ubozih na dan dobivalo po 5, 7, 10 in 10½ kr., špitalniki pa po 13 kr., kateri vsi skupaj so lansko leto prejeli 13.757 gold. 30 kr., razun tega pa je bilo še drugim ubozim podeljeno 1290 gold. 99 kr. Ker pa je siromaštvo čedalje večje, prosi omenjena komisija, naj bi dobrotniki s prostovoljnimi svojimi darovi pritekli ubozim letos zdatneje na pomoč kakor lani, ko je ubožnica za 500 gold. manj dobila kot 1863. leta, in naj bi do konca tega meseca se pri mestni kasi oglasili, da se jim za vplačano miloščino dajo karte, ktere kažejo, da so rešeni pohišnega beračenja.

— V „Triglavu“ nam o sirotinskih zadevah natanko izveden pisatelj odkriva stan premoženja, ki je namenjeno sirotnici kranjski (Waisenhaus). Iz zapuščin mnogih dobrotnikov, ki jih na drobno našteva, se je od leta 1725, ko je korar in generalvikar Janez Jakob Schilling prvi v ta namen sporočil obligacij za 9168 gld. 63 kr., nabralo dozdej že kapitala za 70.000 gold., ali, kakor list zgodovinskega društva pravi, celó za 101.377 gold. Ker so eni trdili, naj se oskrbnikom zapuščenih sirot na roke daje sirotinski denar, drugi pa se poganjali za napravo posebne hiše, v katero bi se zapuščeni otroci jemali, in se je ta poslednja misel še vrh tega razcepila na dvoje, namreč, ali naj bi bila ta sirotnica le za ljubljanske otroke ali pa za otroke vse dežele kranjske, smo, žalibog, še danes tam, kjer smo bili pred sto leti! Dobrotniki morajo po takem res vse veselje zgubiti pomagati ubožstvu, ako to, kar so nameuili svojim časom, še čez 100 let za deželo nima nikakoršnega prida. Sirotnica naj bode naprava za vso kranjsko deželo, ne pa za Ljubljano samo — pravi domoljubni gospod pisatelj; tudi mi mu pritrdimo to popolnoma. In ker se je jela zdaj ta stvar motati iz groba, se nadjamo, da se ne bo več vlegla v grob.

— Pravoznanska družba v Ljubljani ima prihodnji četrtek ob 6. uri zvečer svoj občni zbor v veliki dvorani mestne hiše. Po govoru predsednikovem se bo zboru naznanilo delovanje društveno v preteklem letu, zatem sledí volitev novih udov in naznanilo letnega računa, po katerem se sklène proračun za letošnje leto. Ko se volijo društveni opravniki, pridejo na vrsto predlogi posamnih udov. Po končanem zboru je skupna večerja.

— V poslednji seji čitavničini je bil program odločen za veliko besedo, katero v podporo siromakom Notranjcem čitavnica in „Južni Sokol“ napravita velikonočni pondeljek. Igrala se bo ta večer nova vesela igra „Bob iz Kranja“, svobodno poslovenjena in s petjem pomnožena po česki „Kolači iz Prage.“ Ves program pride ob pravem času na svetlo. — V isti seji je bilo sklenjeno, da čitavnica napravi o postu dve besedi: 26. marca in 2. aprila; poleg muzikalnih reči se bo v prvi besedi igral „Svitoslav Zajček“, v drugi pa „Igra Pikè.“

— Nemila smrt je občespoštovani rodovini Pregl-
novi prizadela bridko rano. Umrle je 13. dne t. m. gosp.
Viktor Pregl, bivši agent trgovski in asekuracijski v
Bruselji, odkodar je lani prišel za pljučne bolezni voljo,
da bi se ozdravil na očetovem domu; al — previdnost
Božja je drugače sklenila. Čeravno še ne 28 let star,
si je z bistro svojo glavo in izvrstnim obnašanjem za-
gotovil samostojno življenje v daljni ptuji deželi, kjer
pa je vedno ostal zvest sin svoji domovini. Bodi mu
zemljica lahka!

— Gosp. Edvard Meergarté, hvaljeni gimna-
stik, bo svojo umetnost pokazal tudi v ljubljanskem
gledišču. Seboj ima tri kodraste, „divno dresovane“ pse
(pudeljne), kateri s gospodarjem svojim celo igro igrajo.
Jutri začne svoje produkcije, ki bojo menda tudi v
Ljubljani toliko gledavcev imele kakor drugod in po-
slednjič tudi v Zagrebu.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

V seji zbornice poslancev je državni minister
na znaje dal, da obsednega stanú v Galiciji bo konec
18. dne prihodnjega meseca in da hoče vlada pomagati
tistim galicijskim krajem, ktere tarejo hude nadloge. V
isti seji pa je poslanec dr. Berger predlog, ki ga je
podpisalo okoli 70 poslancev (med katerimi izmed kranj-
skih poslancev edin dr. Toman) izročil zbornici tako se
glaseči: „Vsaka vladina naredba, ki se opira na §. 13.
februarskega patenta, je neveljavna, ako je pozneje
ne potrdi državni zbor.“ Predlog ta, ki se nanaša po-
sebnost na to, da je vlada v obsedni stan djala Galicijo
in si to pravico prilastuje kot samooblastno pravo,
ktero ne potrebuje potrjenja zborovega, je razpor med
levico zborničino in med ministerstvom še bolj pokazal.
Hud boj bode tedaj, kadar ta Bergerjev predlog pride
v zboru na vrsto, in brž ko ne najhuj, kar jih je do-
zdaj bilo. — Graška kupčijska zbornica je deželnemu
zboru izročila svoj sklep, naj bi se vlada prosila, da
takim kmetom, ki so za 1864. leto ostali k večemu 10
gold. davka dolžni, se dovoli, da svoj dolg s kmetij-
skimi pridelki (žitom, senom itd.) odrajtajo v vojaške
magacine, kakor je to lani bilo tudi v temeškem Ba-
natu. — Tista pravda, ki jo je učinil po „Politiki“ na-
znanjeni in sred januarja meseca 1861. leta osno-
vani program hrvaško-ogerski, kateri zadeva ze-
dinjenje Hrvaške z Ogersko, je zelo zmedena. Gosp.
Mirko Bogović je stopil z razglasom, dvornemu hrva-
škemu g. kancelarju Iv. Mažuraniću nasprotnim na dan, v
kterem trdi, da je ta program popolnoma resničen, ker
tudi on je bil njegov deležnik, pa da se je posvetovanja
vdeležil tudi dvorni kancelar, tadanji viši pravdnik, le
podpisal ga ni, ker ga isti dan ni bilo v Zagrebu. Na
to vladni dunajski časnik „Wien. Zeit.“ na drobno do-
kazuje, da že 24. dec. 1860 je bil Mažuranić na Dunaj
poklican, kjer je bil 27. dec. 1860 za predsednika
hrv. dvor. dikasterije izvoljen, odkodar se pa do 7.
aprila 1861 noben trenutek ni vmaknil iz Dunaja. Či-
gavo je tedaj pravo? — Deželni zbor hrvaško-
slavonski se bode začel med 17. in 24. aprilom;
volitve poslancev se razpišejo kmali. Da bi se sklical
tudi ogerski zbor, ni še glasú. Prevažni dnevi se
tedaj bližajo Hrvaški in Slavonii. Že te dni gré Njih
eksc. hrvaški dvorni kancelar v Zagreb, da se z veli-
kimi župani pogovori o vodstvu dotičnih volitev. —
Vredništvo „Narod. Listov“ v Pragi še nič ne vé o
prepovedi tega časnika na 3 mesece. — Cesarja Napo-
leona je zadela velika nesreča; zgubil je svojega po-
poli brata vojvoda Morny-a, kateri mu je leta 1852

najbolj pomagal, da je prekucnil ljudovlado (republiko)
in si sezidal cesarski prestol. — Cesarju mehikan-
skemu je cesar Napoleon še zmiraj zelo prijazen.
Unidan je bila v francoskem ministerskem posvetovanji
beseda o tem, da cesarstvo mehikansko ne napreduje
veselo in da se ne more še vmakniti armada francoska.
Ako bi pretela nevarnost mlademu cesarju — je rekel
Napoleon — ide še več naše armade v Mehiko. —
Prve dni t. m. je v Romaisvilli neka žena porodila 29.
dete. Ko se je cesarju Napoleonu ta dogodba sporočila,
je rekel, da ji pošlje darilo, ko bode dopolnila tri
dvanajstice (3 tucate), ker vrla žena tako marljivo
skrbi za pomnoženje Francozov.

Denarni zapisnik Matičini.

V drugem letu so k Matici pristopili in plačali
a) kot ustanovniki:

Gospod Sušnik Gašper, c. kr. stotnik-avditor v Pulji	10	gold.	—	kr.
„ Bušič Jožef, c. k. poštni voditelj v Pulji	10	„	—	„
„ Arce Rajm., c. k. „ uradnik „	10	„	—	„
„ Moos Avg., c. k. „ „ „	10	„	—	„
„ Kukovec Jožef, kaplan v Frajhamu .	10	„	—	„
„ Šuc Jožef, kaplan v Vuzenici poslal ce- kin v veljavi	10	„	50	„
„ Kunej J. N., kaplan v Žavci	10	„	—	„
„ Šranc Stanko, kaplan na Brezovici . .	10	„	—	„
Gospá Eger Rozalija, lastnica tiskarnice in kam- notisne naprave v Ljubljani	50	„	—	„
Gospod Kožuh Matej, dekan v Kočevji	10	„	—	„
b) za letni donesek:				
„ Ožgan France, fajmošter v Št. Štefanu pri Zili	2	„	—	„
„ Zablatnik Ivan, kaplan v Št. Štefanu pri Zili	2	„	—	„
„ Zamejec Jožef, c. kr. posadni kaplan v Ljubljani	2	„	—	„
„ Strle France, c. kr. oskrbni uradnik v Ljubljani	2	„	—	„
„ Kraus Vojteh, c. k. avskultant pri okr. sodni v Novomestu	2	„	—	„
„ Korber Blaž, c. k. aktuar v sl. Bistrici	2	„	—	„
„ Šoštarč Jože, mlinar v slov. Bistrici .	2	„	—	„
„ Jan Primož, vodja glavne šole v Kočevji	2	„	—	„
„ Knific Feliks, kaplan v Kočevji	2	„	—	„
„ Gasperin Vilj., „ „	2	„	—	„
„ Skerl Jakob, fajmošter v Ambrusu . . .	2	„	—	„
„ Voglar Jože, duhovni pomočnik na Mirni	2	„	—	„

Skupaj 164 gold. 50 kr.

Sl. hranilnica ljubljanska je poslala v 5% metalik. obligacijah kon-
vencij. den. 3000 gold.

V Ljubljani 19. februarja 1865.

Dr. Jer. Zupanec.

Milodari za siromake Notranjce.

2. razglas.

Gospod Češko Valentin v Ljubljani	25	gold.
„ Krišper Valentin v Ljubljani	25	„
„ Kubelka Vencel v Ljubljani	1	„
„ Končar Matija v Ljubljani	1	„
„ Skalè Pavel v Ljubljani	3	„
„ Goliaš Janez v Ljubljani	1	„
„ Lesar Anton, profesor v Ljubljani	5	„
„ Poklukar Janez, korar v Ljubljani	10	„
„ Robič v Ljubljani	3	„
„ Kogovšek Miha v Ljubljani	2	„
„ M. H. v Ljubljani	2	„
„ Vitenc Andrej v Ljubljani	2	„
„ Pazlar Anton iz Jesenic	2	„
„ dr. Lovro Toman iz Dunaja	10	„
Po gosp. dr. L. Tomanu so poslali iz Dunaja:		
Gospod dr. Zupančič Ferdinand, predsednik advokatne zbornice	50	„
„ Kozler Peter, trgovec	50	„
„ Bergmüller Jožef (Bis dat, qui cito dat)	50	„

Skupaj 242 gold.